

вътъ въ Него, зачтото съ вѣрж-тѣ щътъ да сѫ
оправдающъ предъ Него.

в). Сиричъ, язъ (дъма Хр.) свършихъ дѣло-то на
проповѣданіе-то; а слѣдъ иѣколько часове щъ свърша
на крестѣ и дѣло-то на искупленіе-то, Задади което
Ты (Отче!) мѧ си испратилъ въ мѣръ.

г). Ты самъ (Отче) си привлѣкалъ тъл ученици
къмъ мене, които (си знаахъ че) щътъ сѧ үвѣрять
въ мене, и щътъ да сохранять учение-то мн.

д). Тъка сѧ моли Христосъ особено, за да сѧ
сохранять ученици-ти мѧ въ вѣрж-тѣ и въ даровані-
иѣ-тѣ имъ (отъ Него) благодать. Обаче отъ тъка
не трѣбѣ да мыслимъ, че Той не е просилъ това сѫщѣ
(отъ Отца) и за всички-ты дары, които вѣрватъ
въ него: зачтото въ тѣхъ самъ-тѣ главж (въ ст.
20—21). Той сѧ моли и за всички-ты вѣрющи,
и иска да сѧ спасѣть всички-ти, и уползвавъ съ
дѣлъ-ти дарованіѧ: както и страданіѧта мѧ бы-
дохж за всички-ты. Врн у 1. тим. гл. 2, ст. 4:
и-2, коринт. гл. 5. ст. 14—15.

е). Сиричъ, тъка моли, за да бѫдатъ ученици-
ти Негови по-междуси единомысленици и съгласни въ
всичко, подобно така, както е Богъ Отецъ и Богъ
Сынъ.

ж). Сынъ погибелънъ е — Иуда предатель: и той
само единъ погина отъ 12-ти апостолы.

з). Това писаніе, което было прѣдиковано чрезъ
Пророка Давида (въ псал. 108, ст. 7—8) за от-
падваніе-то на Иуда, збуждало сѧ когато предаде
Иисуса; а вмѣсто него чрезъ жреціе избрали е Матдій.